

Zbor pe clipe

Ștefan Doroftei Doimneanu

Plutind pe clipe pline de-ntristare
Mă-ntrec cu vântul la suflat rugină,
Acopăr ochii plânși la câte-o floare
Și îi promit că-am să o fac regină.

Ce doare frigul când usucă iarba
Ce grabă și ce zel pe nori iernatici,
Copacii-și rad cu greutate barba
Iar eu gonesc pe cai de vânt sălbatici.

În zborul meu prin toamna cenușie
Regretele s-au prins de doruri grele,
Încerc să inventez o gidușie
Ca zeii să-mi trimită alte iele.

Prin ploaia ce mă picură pe gânduri
Întrezăresc o oază de speranță,
Privind la zorii îmbrăcați în flenduri
Mi-am repictat pe glas exuberanță.

În grabă-alerg pe aripe de fluturi
Și mă opresc pe-un bor de pălărie
Îi pun pe buze-o tolă cu săruturi
Și-n ochi privirea-mi șuie și candrie.

Mă prind cu firul dragostei de zâna
Ce freamătă cu sufletu-n cuvinte,
Chiar dacă toamna îmi furase tihna
Idilele, sunt în iubire sfinte.